

F.t.l. vedr. by- og landzoner

Foreningen finder endvidere som Kommuner-nes Landsforening, at ejere, som selv begærer tilbageførsel, ikke skal have mulighed for kompensation og erstatning.

Hovedstadsrådet har samme synspunkter som amtsrådsforeningen.

De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger ønsker en ankemulighed over for kommunalbestyrelsens beslutning om tilbageførsel. Alternativt ønskes en overtagelsespligt for kommunen. Foreningerne ønsker også en videre erstatningsmulighed end foreslået (alle tab i forbindelse med byzonebeliggenheden).

Lovforslaget fastholder som nævnt de forslag, som er indeholdt i betænkningen, bortset fra, at frigørelsesafgiften foreslås tilbagebetalt alle private grundejere.

Et af de principper, som udvalget har lagt vægt på, er, at en påtænkt tilbageførsel ikke må udløse så store økonomiske krav imod en enkelt myndighed, at tilbageførslen vanskeliggøres. Herved vil en hensigtsmæssig planlægning måske blive forhindret af økonomiske årsager.

Specielt for så vidt angår fordelingen af udgifterne til erstatning kan der herudover henvises til, at de tre planlægningsmyndigheder, kommunalbestyrelse, regionplanmyndighed og staten, alle har indflydelse på planlægningen. Det findes derfor rimeligt, at udgifterne til eventuelle erstatninger deles mellem disse myndigheder med $\frac{1}{3}$ til hver.

4. Administrative konsekvenser af lovforslaget

1. Tilbageførsel til landzone sker efter lovforslaget ved en af kommunalbestyrelsen truffet beslutning. Tilbageførslen udløser krav om tilbagebetaling af frigørelsesafgift til private grundejere og i et vist omfang krav om tilbagebetaling af grundskatter m.v. Endelig kan de private ejere af arealer, der tilbageføres til landzone, fremsætte krav om erstatning.

Ved en spørgeskemaundersøgelse hos samtlige kommuner, der blev gennemført som led i tilbageførselsudvalgets arbejde, er det oplyst, at 80 kommuner forventede, at de ville anvende en udvidet adgang til tilbageførsel til landzone, og at yderligere et mindre antal kommuner evt. ville anvende reglerne. De nævnte 80 kommuners ønsker om tilbageførsel omfattede ca. 2.440 ha.

Planstyrelsen foretog i efteråret 1984 en supplerende undersøgelse af udgifterne ved en tilbageførselsordning. Denne undersøgelse omfattede 11 kommuner, hvis samlede behov for tilbageførsel udgjorde knap 1.500 ha., svarende til 62 pct. af det samlede areal på 2.440 ha, som kommunerne over-

for tilbageførselsudvalget havde udtrykt ønske om at tilbageføre. Ud fra den supplerende undersøgelse er det opgjort, at ca. $\frac{1}{3}$ af de 2.440 ha., er i offentlig eje. Det er endvidere på grundlag af undersøgelsen skønnet, at 300-400 (private) ejere af arealer, der tilbageføres til landzone, efter forslaget vil have adgang til at fremsætte krav om erstatning.

Kommunernes Landsforening har oplyst, at man efter en gennemgang af undersøgelsesmateriale ikke har haft bemærkninger til beregningerne.

2. Beslutningen om tilbageførsel træffes på grundlag af en afgrænsning af de relevante arealer i kommuneplanen. Da størsteparten af landets kommuner vil have udarbejdet kommuneplaner, før dette forslag kan træde i kraft, forudsættes det, at der i langt de fleste tilfælde må udarbejdes et tillæg til kommuneplanen. Dette kan ske i forbindelse med kommunalbestyrelsens gennemgang af kommuneplanen inden for den første halvdel af hver valgperiode, jfr. kommuneplanlovens § 14, stk. 1. Men kommunalbestyrelsen kan også beslutte at tilvejebringe et særligt tillæg om tilbageførsel af arealer til landzone. Om forholdet til regionplanen henvises til de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2.

Efter forslaget § 1, nr. 1, virkeliggøres tilbageførslen af arealer til landzone - efter at ejeren har haft lejlighed til at udtale sig - ved en beslutning truffet af kommunalbestyrelsen.

Arbejdet med planlægningen af tilbageførslen indgår således som et integreret led i den øvrige fysiske planlægning, og det vil som følge heraf ikke bevirke en væsentligt forøget administration i de pågældende kommuner og amtskommuner.

Amtsrådene/Hovedstadsrådet og staten (planstyrelsen) skal på sædvanlig måde tage stilling til de pågældende kommuneplanforslag.

3. Tilbagebetalingen af frigørelsesafgift og grundskatter m.v. sker på grundlag af beregninger, der foretages af skattemyndighederne i de kommuner, hvor de tilbageførte arealer ligger. Der henvises herom til de af ministeren for skatter og afgifter og indenrigsministeren fremsatte lovforslag.

4. Erstatningskravene behandles efter lovforslaget af den kommune, der har tilbageført arealerne til landzone. Behandlingen kan afsluttes med en mindelig overenskomst med ejeren, hvis overenskomsten kan tiltrædes af staten og amtsrådet/Hovedstadsrådet. Ellers indbringes erstatningsspørgsmålet for taksationsmyndighederne i henhold til lov om offentlige veje.

For amtsråd/Hovedstadsråd og for staten (planstyrelsen) indebærer forslaget, at de nævnte myndigheder skal foretage en vurdering af fremsatte